

Medlem af Inatsisartut
Knud Fleischer
/Her

Vedr.: Svar til § 36, stk. 1 spørgsmål nr. 2010-259

Kære Knud Fleischer,

Som Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik herunder for beredskabsområdet takker jeg for de stillede spørgsmål. Det giver mig mulighed for at forklare opbygningen af beredskabssystemet for Grønland samt mulige nye tiltag i fremtiden. Det er et område, der lægger mig meget på sinde, hvilket også ses med gennemførelsen af ny beredskabslovgivning i år.

Beredskab i Grønland er et delt ansvar mellem Selvstyret og Rigsmyndighederne og bygget op omkring et sektorprincip. Jeg vil i det følgende redegøre for beredskabet for relevante sektorer. En fuld beskrivelse af opbygningen af beredskabet findes i beredskabsplanen for Grønland, der kan rekvireres ved henvendelse til departementet.

” Hvor beredt er det offentlige på katastrofale ulykker ved luft – og søtrafikken i Grønland?”

Eftersøgnings – og redningstjenesten (SAR) er et rigsansliggende, hvor ansvar for etablering samt afholdelse af økonomiske udgifter påfalder den danske stat. Ledelsen af søredningstjenesten foretages af Grønlands Kommando, ledelsen af flyveredningstjenesten påligger Statens Luftfartsvæsen i Kangerlussuaq og ledelsen af eftersøgnings – og redningsoperationer i lokale farvande og til lands varetages af Politimesterembedet i Grønland. Disse tre enheder udfører løbende ganske mange SAR operationer. I ”redegørelse vedrørende ulykker inden for SAR- området i Grønland” fra 2007 oplyses det, at der i perioden 2004-2006 er registeret 268 hændelser, der har resulteret i en redningsaktion.

Beredskabet i disse enheder er døgnbemandet året rundt og står dermed til rådighed for eventuelle ulykker. I den forbindelse skal det dog nævnes, at det er ikke alle enheder, der har søgående eller luftgående fartøjer til rådighed permanent. Dette løses typisk ved at leje udstyr, der er til rådighed lokalt. Der er både på eftersøgning – og redningsområdet samt på sundhedsområdet lavet aftaler med Air Greenland om betaling for brug af deres materiel.

” Har brandvæsenet tidssvarende fornødne redskaber, såfremt der skulle opstå katastrofer i byer og bygder, set hele landet sammen.”

Iht. Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om redningsberedskabet i Grønland og om brand – og eksplosionsforebyggende foranstaltningers kapitel 3, hører redningsberedskabet under kommunalbestyrelsen. Princippet er, at brandslukning er et område, hvor kommunerne er ansvarlige for at dimensionere omfanget af beredskabet jf. § 10. I den forbindelse er der etableret et brandberedskab i alle byer og bygder.

9. december 2010
Sagsnr. 2010-042377
Dok. Nr. 520127

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: iaan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Mht. brandbekæmpelse til søs, så er udgangspunktet, at dette er opgave, der varetages på skibet og ikke af det personale, der er kommunalt ansat i land. Det er lovkrav, at der på erhvervsfartøjer forefindes brandslukningsudstyr samt personale, der er uddannet i brandbekæmpelse.

” Er der planer om, at føre dialog med den danske regering med henblik på nyordning af beredskab i luft- og søtrafikken?”

Der er løbende dialog med de danske myndigheder omkring SAR beredskabet. Det er et område, hvor der kontinuerligt er behov for at vurdere om indsatsen og beredskabet opfylder behov og forventninger. I den forbindelse har jeg og det samlede Naalakkersuisut taget initiativ til at få undersøgt om det nuværende helikopterberedskab – der betales delvist af Selvstyret og delvist af Rigsmyndighederne – er dimensioneret korrekt i forhold til den grønlandske befolknings behov for luftberedskab.

Jeg håber ovenstående er et fyldestgørende svar på dine spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jens B. Frederiksen